

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/309/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233875
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112233875.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 25C/271/2012-217 zo dňa 12. januára 2015, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou dovolacie konanie smerujúce proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 09. 2014 č. k. 5Co/506/2014-179 zastavil. Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Konštatoval, že navrhovateľ dňa 12. 11. 2014 podal na okresnom súde dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 09. 2014 č. k. 5Co/506/2014-179. Výzvou zo dňa 03. 12. 2014 súd vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za dovolanie vo výške 40 eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Túto výzvu právny zástupca navrhovateľa prevzal dňa 10. 12. 2014. Súdny poplatok však doposiaľ uhradený nebol.

Následne dňa 12. 12. 2014 navrhovateľ súdu doručil podanie označené ako odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie. Súd posúdil podanie navrhovateľa podľa obsahu ako vyjadrenie k výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku, nakoľko podľa § 10 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) vyplýva, že prvostupňový súd „vzve poplatníka“ a nie, že by rozhodol o výške súdneho poplatku samostatným uznesením. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľa, že v sadzobníku súdnych poplatkov nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania, súd pri určovaní tejto poplatkovej povinnosti vychádzal z ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. V súvislosti s prechodným ustanovením § 18ca zákona o súdnych poplatkoch dospel súd k záveru, že toto nie je možné aplikovať pri určovaní poplatkovej povinnosti za podanie dovolania, nakoľko dovolanie bolo podané po 30. 09. 2012 a teda tento úkon bolo potrebné spoplatniť podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase jeho podania, kedy zákon o súdnych poplatkoch vecné oslobodenie od súdnych poplatkov v konaniach o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom neupravuje.

Na základe uvedeného bol súdny poplatok vyrubený v správnej výške 40 eur (podľa položky 7a Sadzobníka). Navrhovateľ súdny poplatok ani dodatočne v lehote, ktorú mu súd vo výzve určil, nezaplatil. Z týchto dôvodov súd následne podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch rozhodol o zastavení

konania pri konštatovaní, že o následku nezaplatenia súdneho poplatku bol navrhovateľ vo výzve súdom riadne poučený.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Navrhovateľ tým, že nezaplatil súdny poplatok za dovolanie, nesie procesné zavinenie na zastavení dovolacieho konania. Odporca si však v dovolacom konaní žiadne trovy neuplatnil, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorým žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že pokiaľ súd súdny poplatok vyrubil v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov tak podľa tejto sa poplatok vyrubuje za návrh na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Z tejto definície spoplatneného úkonu podľa neho vyplýva, že spoplatneniu podlieha len podanie návrhu na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Na podporu svojej argumentácie cituje dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorej návrhy sa budú spoplatňovať podľa položky č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Keďže podal dovolanie proti rozsudku a nie návrh, súd nie je podľa navrhovateľa oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Tento právny záver je v súlade s publikovaným rozhodnutím všeobecného významu rozsudku NS SR z 29.03.2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007 o neprípustnosti analógie v poplatkových veciach. V prílohe zákona o súdnych poplatkoch (Sadzobník) nie je preto podľa navrhovateľa jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy SR vylúčené. Navrhovateľovi bola preto v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch uložená poplatková povinnosť v prípade kde ju nemal, čím došlo k zásahu do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

Navyše navrhovateľ poukázal na ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade bol návrh ním podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

S poukazom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu je podľa neho zrejmé, že u neho neexistuje legálna povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, preto ani nemôže existovať dôvod na zastavenie konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktorému predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 169 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 a § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažoval za potrebné.

S prihliadnutím na odvolacie námietky navrhovateľa, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné, odvolací súd ďalej uvádza, že okresný súd postupoval správne, keď na základe procesného úkonu navrhovateľa - podania dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, uložil navrhovateľovi povinnosť

zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie vo výške 40,- Eur, a to podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 2, § 7 ods. 10, § 9 ods. 6 a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Na doplnenie považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolacie konanie má vo vzťahu k pôvodnému konaniu autonómny charakter, začína sa na základe procesného úkonu účastníka a to až po právoplatnom skončení veci. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok spôsobuje začatie nového konania, ktoré na účely posúdenia poplatkovej povinnosti nemožno považovať za súčasť základného konania. Ak teda navrhovateľ podal v danej veci dovolanie a to za účinnosti právnej úpravy, ktorá umožňuje uložiť súdny poplatok aj v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym postupom, poplatková povinnosť navrhovateľovi jednoznačne vznikla.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporcovi žiadne trovy nevznikli. Preto o trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté spôsobom vyjadreným vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.